

притегля къмъ себе си, притиска главата ми до гърдитъ си и ме милва леко, като съ цвѣтя, по косата.

О, това така опойва, така замъглява ума и съвестта! Като най-силно вино, като опойка. Азъ не си дрѣпвамъ главата. Чувствувамъ вълнуващата мекота на гърдитъ ѝ, топли, и ту повдигащи се, ту отпускащи се, като морска вълна; усѣщамъ и нейния развълнуванъ, топълъ дѣхъ по косата си и риданията, събрани до гърлото, се спиратъ и губятъ.

*

Днитъ съ Дана приличатъ на предбурни облаци наситени съ електричество. Ние се държимъ дълго за ржце, по часове се гледаме въ очитъ, милваме се понѣкога и... се боимъ. Не страхъ отъ нѣкого, не боязнь предъ грѣха и хората, преследващия мжжъ и оставената жена, — а, уплаха да не би малката, рѣдка птичка, долетѣла при насъ въ есенната влажна нощъ, да отлитне и ни остави онемѣли, съ праздни ржце.

Дана е настинала, покашля, очитъ ѝ сълзятъ, но въ игриво настроение, тя само се закача.

— Затвори, приятелю, прозореца да не отлитне скжпата гостенка! Вижъ я, милата, какъ зъзне! Бедната лястовичка останала да зимува тукъ на северъ!

Азъ затварямъ прозореца. Взимамъ измръзналитъ ѝ ржце, милвамъ ги съ дѣха си.

— Не, — казва съ присторена дѣловитостъ Дана. — Защо ще цѣлувашъ ржцетъ, когато устнитъ те молятъ за това! Въ края на крайщата ржцетъ сж си само ржце. А вижъ устнитъ! Тѣ не знаятъ трудъ и грижа, освенъ да бѣбрятъ — най-висшето изкуство, и да цѣлуватъ — най-висшата философия. Но похвалени, тѣ се забравятъ. Накажи ги!

И азъ ги наказвамъ, наказвамъ, докато Дана, най-последно, успѣва да прошепне, като се отърсва сжщо като врабка.

— Стига! Моля те, приятелю! Тѣ сж наказани!

— Ваньо!

— Какво, Дана?

— Нищо, Ваньо.

И отново се хващаме за ржце, милваме се и се умълчаваме.

А беднитъ устни отново се наказватъ. Изведнажъ тя се зачервява, кръвъ залива дори раковинитъ на ушитъ ѝ, тя смутено хапе устни и шепне:

— Любими мой! Чистото мое момченце!

Когато вдигамъ глава, опияненъ отъ предчувстието на сладостната вълна, която ни е замаяла и ще ни отвлече, виждамъ: очитъ ѝ сж замъглени и две сълзи висятъ въ жглитъ.